

Det er arbejdsgruppens opfattelse, at lån til fiskeindustrien i forbindelse med fiskerierhvervet fremover må kunne finansieres på almindelige markedsmæssige vilkår og ved brug af de generelle ordninger, der gælder for industri- og håndværksvirksomhed. Sådanne låneformål bør derfor ikke omfattes af statsgarantien.

Endvidere må det undgås, at pengeinstitutternes egen risikobehæftede långivning kan erstattes af lån, hvor staten bærer risikoen. Dette taler for, at lån til refinansiering af indestående langfristet gæld m.v. og afvikling af kortfristet gæld ikke kan komme i betragtning.

På baggrund heraf vil statsgarantien skulle kunne dække følgende låneformål:

- Bygning, ombygning og køb af fiskerfartøjer.
- Køb og installation af motorer m.v. i fiskerfartøjer.
- Køb eller opførelse af fast ejendom og anlæg i forbindelse med fiskeri, opdræt af fisk, krebsdyr, bløddyr og alger, samt anskaffelse af maskiner m.v. til brug herfor.

Der må i forbindelse med ordningen stilles krav om dokumentation for, at et ydet lån er anvendt til sit formål, f.eks. ved at ansøgerens oplysninger skal attesteres af fiskerikonsulenter eller regnskabskyndige.

b) *Krav til låntager*

Det forudsættes, at der ved en privatisering stilles noget strammere krav til låntager, end hvad der i dag gælder for Fiskeribankens udlånsvirksomhed. Det må således gælde, at

- lån i fiskerfartøjer som hidtil kun ydes til erhvervsfiskere og til selskaber, når disse er registrerede af Fiskeriministeriet som berettigede til at drive erhvervsmæssigt fiskeri,
- ansøgere om lån til fiskefartøjer som minimum har en egenkapital på 20 pct. (i dag 15 pct.) og indskyder kapital ved lån til andre formål på 15 pct. (i dag 10 pct.).

Det må endvidere forudsættes, at långiver anser den pågældende enkeltperson eller selskabet for kreditværdig og projektet for rentabelt.

Der bør foreligge en finansieringsplan vedrørende låneformålet med de fornødne kredittilsagn og et driftsbudget, der realistisk sandsynliggør økonomisk balance. Nærmere krav vedrørende regnskaber, dokumentation af egenkapital m.v. fastsættes i ansøgningsmaterialet.

c) *Lånevilkår*

Fiskeribankens hidtidige lån til fiskerierhvervet er ydet til markedsrente, en løbetid på 10,15 eller 20 år og en belåningsprocent på mellem 40 og 70 pct. af investeringsudgiften eller fartøjsværdien afhængig af formål og fartøjsalder. Der er endvidere fastsat regler om indfrielse ved ejerskifte m.v.

Under garantiordningen må der gælde stort set tilsvarende, men ud fra risikohensyn tilpassede bestemmelser for så vidt angår, at

- lånet skal ydes på det pågældende instituts sædvanlige markedsmæssige vilkår med hensyn til renteberegning, opsigelse m.v. og med en afdragsprofil svarende til Fiskeribankens nuværende serielån. Da ordningen er rent midlertidig, har arbejdsgruppen set bort fra spørgsmålet om den rentegevinst, der kan opnås ved udlån med statsgaranti,
- lån har en løbetid på minimum 10 år,
- de ydede lån forfalder principielt til indfrielse ved helt eller delvis ejerskifte, samt når pantet ikke anvendes til sit formål, eller når lånet eller pantet misligholdes. Det må påregnes, at private pengeinstitutter – bl.a. i medfør af tilsynslovgivningen – vil anlægge en væsentlig strammere kurs for så vidt angår restancer end Fiskeribankens hidtidige praksis.

Derimod må spørgsmålet om belåningsgrænser nærmere overvejes i lyset af, at det er Fiskeribankens erfaring, at lån udover 45 pct. af værdien af fiskerfartøjer er risikobehæftede.

En nedsættelse af belåningsgrænsen til maksimalt 60 pct. – hvilket vil reducere statens risiko – berører i forhold til Fiskeribankens nuværende lånegrænser alene lånegrænsen for bygning af fiskerifartøjer. Denne belåningsgrænse må ses i sammenhæng med den nuværende overkapacitet i fiskerierhvervet. Det kan overvejes, om der i forbindelse med en begrænset adgang til nybygninger skal gives mulighed for en begrænset långivning inden for en 70 pct. belåningsgrænse.